

10 Δεκεμβρίου 2016

Ένας μοναχός θυμάται τις ώρες της πολεμικής μάχης

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Παρασκευή 4-4-41

Από τας 6 η ώρα άρχισαν να κτυπούν τα κανόνια, που ήταν κοντά μας. Στας αρχάς έρριξαν αρκετές, κατόπιν έρριπτον κατά διαστήματα και σχεδόν όλην την ημέραν. Έρριξαν όμως και οι Ιταλοί μερικά μπαράζια, μα έπεσαν αριστερά μας, σε γαράδες. Όλην την ημέραν άπαντες ήμεθα φοβισμένοι και παραμέναμε στα

Δηλαδή

δεν το βρίσκει οβίς πυροβολικού. Έχει όμως δένδρα και με χονδρούς κορμούς έχουν σκεπάσει τα καταφύγια και ως εκ τούτου είναι πάλι καλά. Εμείς δεν έχομεν

δένδρα. Από απόψεως τοπίου εδώ είναι το ιδανικόν. Ελβετία. Γεμάτο από πεύκα, υψώνεται δε αμέσως ένα βουνό απότομον και χιονισμένον, που νομίζει τινάς ότι ευρίσκεται στις κορυφάς των Άλπεων (καθώς τα έχω ιδή στην Μεγάλην Εγκυκλοπαίδειαν). Κατά τας 10 π.μ. επληροφορήθημεν ότι η 9η Μεραρχία (τμήματά της) κατέλαβον ένα ύψωμα, δια τούτο μετέβαινε εκεί το Ορειβατικόν Πυροβολικόν και οι χιονοδρόμοι του 30 Συντάγματος, που συνήντησα εχθές την νύκτα. Αεροπλάνα πέρασαν πολλάκις και πολλά. Το απόγευμα χαλούσε ο κόσμος προς την Γράμποβαν. Θα ήταν περί τα δέκα. Κατήρχοντο εις χαμηλόν ύψος, έρριχναν οβίδας και πολυβολούσαν. Διήρκεσε αυτό επί ώραν. Ετραυματίσθησαν μερικοί και εφονεύθησαν πέντε-έξη άνδρες. Ο Λεόντιος, αφού πήγε έως τον αυχένα, ενετάλη να παρευρεθή στην κηδείαν και μετέβη στο Κόπεσι. Έγινε μεγαλόπρεπη κηδεία κ.τ.λ. Ο Λεόντιος είχε αφήσει τα γένεια και μόλις τον είδε ο Συνταγματάρχης του λέγει:

«Διατί δεν ξυρίζεσαι; – Είμαι καλόγηρος – Γρήγορα να ξυριστής». Του λέγει και ο ιερεύς: «Πήγαινε ξυρίσου, διότι εάν σε ίδη πάλι, δεν αποκλείεται να σε εκδιώξη από τους όλμους και να σε αποστείλη στα φυλάκια». Και ούτως, περί την 3ην απογευματινήν, μου ήλθε με στριμμένον τον μύστακα και γιαλισμένην κεφαλήν, και ενώ έφυγε από εδώ εν πλήρει πωγωνοφορία, επέστρεψε φρεσκοξυρισμένος. Πολλοί εκ των στρατιωτών κατεφέρθησαν κατά του Συνταγματάρχου. Είπαμε, όπως ηδυνήθημεν, τα καθ' έκαστον με τον Λεόντιον κ.λπ. Ομοίως είπομεν πολλά με τον κ. Λοχαγόν και Χιονίδην.

Κατά τας 6 μ.μ. συγκεντρώθημεν κοντά εις εν καταφύγιον. Εκρεμάσαμεν εις ένα δένδρον μίαν μικράν εικόνα της Κυρίας Θεοτόκου.

Κρέμασαν και μερικοί εκ των στρατιωτών εκ των εικόνων, που είχε έκαστος. Ανάψαμε σπαρματσέτα και είχαμε και θυμίαμα. Μετά το «Βασιλεύ», τρισάγιον κ.τ.λ., εψάλαμε με τον διδάσκαλον (εκ Κρήτης – είχε πολλήν ευλάβειαν στην Κυρίαν Θεοτόκον) τας καταβασίας «Ανοίξω το στόμα μου», κατόπιν το «Τη Υπερμάχω» όλοι μαζί. Την πρώτην στάσιν την ανέγνωσε ο Λεόντιος, την δευτέραν εγώ, την τρίτην ο διδάσκαλος και την τετάρτην ένας στρατιώτης. Το «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε» το ελέγαμε όλοι μαζί. Το «Τη Υπερμάχω» εκ τρίτου και «Την ωραιότητα». Τας ευχάς «Άσπιλε κ.τ.λ.» και απόλυσις. Μας έβαλε ο Λοχαγός και εκάμαμε ενός λεπτού σιγήν δια τον Μητσόπουλον. Ήταν πολύ κατανυκτικά, όλοι ευχαριστήθημεν. Το σπουδαίο είναι ότι, ενώ εμείς ψάλλαμε, τα κανόνια μας από δίπλα εξέμεσον χάλαζαν πυρός. Το μπαράζ αυτό διήρκεσε αρκετήν ώραν ακόμη.

Συνέβαλε εις το να είναι συγκινητική αυτή η απλή τελετή και ο θάνατος του Μητσοπούλου. Πολλοί στρατιώται έκλαιον, όταν τον ενθυμούντο. Ο Λεόντιος είχε

προετοιμαστεί να ωμιλούσε, αλλά δεν ήταν κατάλληλος η περίστασις.

Αφού έφαγον ολίγον τυρόν, ανεχώρησα μαζί με τον κουρέα μας δια την Διμοιρίαν μας. Καθ' οδόν πέσαμε πολλάκις κάτω, διότι βλέπαμε λάμπεις και νομίζαμε μήπως έλθουν εις ημάς αι οβίδαι, αλλά τας έρριχναν προς το μέρος της 9ης Μεραρχίας. Σε εμάς εδώ δεν έρριξαν, ούτε στον αυχένα. Επικρατούσε απόλυτος ηρεμία. Στον δρόμον συναντήσαμε πολλούς μεταγωγικούς, πληροφορίας δε πολλές, αορίστους, συγκεχυμένους. Στο ύψωμα αφίχθημεν περί την 11ην μ.μ.

Δεν είχαν κοιμηθή, με ανέμενον. Τους είπον τα περί εμέ και αυτοί τα δικά τους. Ήταν τρομοκρατημένοι από τα αεροπλάνα, διότι περνούσαν περί τα 100 μέτρα του υψώματος και έρριχναν προς την Γράμποβαν και 9ην Μεραρχίαν. Ο Ανθυπασπιστής μας ήταν προς την κορυφήν, σε ένα πολυβολείον, και ήλθε κυλώντας στα αντίσκηνα, έλεγε δε να προσέχωμεν, διότι, εάν μας ανακαλύψουν, αλλοίμονόν μας. Οι πολυβοληταί είχαν στήσει τα πολυβόλα προς άμυναν. Δηλαδή άλλαξαν τα πράγματα. Είχα γράμμα από Κλουκίναν, Διάκον, Δάφνην και Κομπούγιαν.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Θεοκτίστου Αλεξοπούλου· Καθηγουμένου Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας, Ημερολόγιον· Το Οδοιπορικό ενός μοναχού στον πόλεμο του '40 (28.10.1940 - 11.6.1941), Αθήνα 1999.